

Stora förbränningsanläggningar

Vägledning om krav på rapportering som följer av 5 c § samt bilaga 2 till Naturvårdsverkets föreskrifter NFS 2016:8 om miljörapport och NSF 2019:7 om ändring i Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:8) om miljörapport. Uppgifterna ska lämnas in elektroniskt via svenska miljörapporteringsportalen, SMP. Rapporteringskraven i såväl 5 c § som i bilaga 2 gäller för förbränningsanläggningar som omfattas av förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar, FSF.

Den här vägledningen kan användas som ett komplement till den vägledning som finns på SMP:s hemsida¹ för verksamhetsutövare under rubriken ”Hur gör jag?” Vägledningen på SMP:s hemsida avser i första hand rapporteringsverktyget.

Rapporteringskrav för anläggningar som istället omfattas av förordningen om förbränning av avfall (2013:253), FFA, finns bl.a. i bilaga 3 till föreskrifterna om miljörapport. Vägledning om rapporteringskrav för de anläggningar som omfattas av FFA finns i ett separat vägledningsdokument som du hittar dels på SMP:s hemsida² för verksamhetsutövare, dels på Naturvårdsverkets hemsida³ om vägledning om miljörapportering.

^{1, 2} http://extra.lansstyrelsen.se/smp/Sv/hur-gor-jag/verksamhetsutovare/stora_f%c3%b6rbr%c3%a4nninganl%c3%a4ggningar/Sidor/default.aspx

³ <http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledningar/Egenkontroll-miljorapportering/Miljorapportering/>

Innehåll

INNEHÅLL	2
ALLMÄNT	3
Bra länkar	3
Skorstensregeln.....	3
Återvinningspannor.....	4
MILJÖRAPPORTERING I MARS 2021	5
Ovriga förtydliganden	5
Kvalitetssäkring av utsläppskontrollen	5
Omfattas den enskilda förbränningsanläggningen av FSF?	5
Datum för idrifttagande	5
Installerad tillförd effekt.....	6
Årliga utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och stoft.....	6
Antal drifttimmar	6

Allmänt

Enligt 5 c § i föreskrifterna om miljörapport, NFS 2016:8 och NSF 2019:7 om ändring i Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:8) om miljörapport ska förbränningsanläggningar som omfattas av förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar (FSF), utöver en kommenterad sammanfattning i avsnitt 5c textdelen, rapportera de uppgifter som anges i bilaga 2 till föreskrifterna. Förbränningsanläggningar som omfattas av krav på kontinuerlig mätning ska redovisa resultatet från sådan årlig kontroll av automatiska mätsystem som anges i 27 § FSF i textdelen. Uppgifterna ska lämnas via SMP.

FSF trädde ikraft 2013. Den genomför merparten av bestämmelserna i kapitel III i IED⁴. Rapporteringen beskrivs kortfattat i artikel 51, 55 och 72 IED samt i bilaga 1 till EU-kommissionens genomförandebeslut 2018/1135/EU.

Bra länkar

Naturvårdsverkets hemsida om förbränning:

<http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledning/Forbranning/>

Förordning (2013:252) om stora förbränningsanläggningar:

http://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2013252-om-stora_sfs-2013-252

Naturvårdsverkets föreskrifter om miljörapport (NFS 2016:8):

<http://www.naturvardsverket.se/Documents/foreskrifter/nfs2016/nfs-2016-8.pdf>

Naturvårdsverkets föreskrifter om ändring i Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:8) om miljörapport (NFS 2019:7):

<http://www.naturvardsverket.se/Documents/foreskrifter/nfs2019/nfs-2019-7.pdf>

Allmän vägledning om Naturvårdsverkets föreskrifter om miljörapport:

<http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Rattsinformation/Foreskrifter-allmanna-rad/NFS/2016/NFS-20168-Miljorapport/>

SMP-hjälp:

http://extra.lansstyrelsen.se/smp/Sv/hur-gor-jag/verksamhetsutovare/stora_f%c3%b6rbr%c3%a4nningan%c3%a4gningar/Sidor/default.aspx

Skorstensregeln

Vad som är en stor förbränningsanläggning definieras i 6 § FSF och ska läsas tillsammans med 36 och 37 § FSF ("skorstensregeln"). Om någon av de två förutsättningarna i 36 § första stycket 1 eller 2 FSF är uppfyllda ska flera enskilda förbränningsanläggningar anses vara en stor förbränningsanläggning⁵.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar)

⁵ I FSF definieras detta som en sammanlagd förbränningsanläggning.

För att beräkna anläggningseffekten hos den sammanlagda förbränningsanläggningen ska effekten hos alla ingående förbränningsanläggningar på minst 15 MW räknas samman. Det är sedan denna framräknade effekt som avgör om FSF är tillämplig eller inte.

Exempel på hur skorstensregeln ska tillämpas:

<http://www.naturvardsverket.se/upload/stod-i-miljoarbetet/vagledning/forbranning/Exempel-hur-skorstensregeln-ska-tillampas.pdf>

Observera att det är viktigt att skilja på vilka anläggningar som ska anses ingå i beräkningen enligt skorstensregeln och vilka som ska ingå i t.ex. redovisningen av totala utsläpp och drifttimmar. I redovisningen av bl.a. utsläpp och drifttimmar ska samtliga förbränningsenheter som träffas av FSF:s tillämpningsområde rapporteras, dvs. även enskilda förbränningsanläggningar som inte ska ingå i beräkningen enligt skorstensregeln ska ingå i rapporteringen.

Återvinningspannor

Massaindustrins återvinningspannor omfattas av FSF och därmed av rapporteringskraven i 5 c § och bilaga 2. Observera att för dessa anläggningar gäller inte några begränsningsvärden enligt FSF.

För mer vägledning se här: <http://www.naturvardsverket.se/upload/stod-i-miljoarbetet/vagledning/forbranning/vagledning-forbranning-dieselmotorer-atervinningspannor.pdf>

Miljörapportering i mars 2021

Rapporteringen enligt Naturvårdsverkets föreskrifter NFS 2016:8 om miljörapport och NSF 2019:7 om ändring i Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:8) om miljörapport ska göras för verksamhetsåret 2020 senast den 31 mars 2021.

Följande vägledning följer rapporteringskraven så som de anges i 5 c § och i bilaga 2.

Notera att med produktionsenhet avses i SMP enskild förbränningsanläggning.

Övriga förtydliganden

Kvalitetssäkring av utsläppskontrollen

För förbränningsanläggningar som enligt 21 § FSF omfattas av krav på kontinuerlig mätning enligt 27 § FSF ska verksamhetsutövare underrätta tillsynsmyndigheten om resultaten från dessa kontroller av automatiska mätsystem⁶.

Bestämmelsen innebär:

- att en redogörelse över resultatet av året AST eller QAL 2 lämnas i miljörapporten, eller
- att det ackrediterade laboratoriets rapport, för den under året genomförda AST eller QAL 2, bifogas som bilaga till miljörapporten.

Den årliga kontrollen, AST, och kalibreringen, QAL 2, beskrivs i standarden SS EN 14181. En kort översiktlig beskrivning finns under avsnittet om Kontroll av utsläpp i Naturvårdsverkets vägledning om stora förbränningsanläggningar⁷.

Omfattas den enskilda förbränningsanläggningen av FSF?

Verksamhetsutövare ska ange att förordningen om stora förbränningsanläggningar är tillämplig. Det görs genom att verksamhetsutövaren kryssar i en ruta och samtidigt anger vilka enskilda förbränningsanläggningar som omfattas av förordningen.

Datum för idrifttagande

Enligt bilaga 2 till föreskriften ska datum för idrifttagande anges per enskild förbränningsanläggning. Om en anläggning tagits i drift under 1986 eller tidigare, och för vilken exakt datum för idrifttagandet är osäker, räcker det med att ange året för idrifttagande.

Om det är fråga om sammanlagda utsläpp från flera förbränningsanläggningar och skorstensregeln är tillämplig bör det, för det fall de enskilda förbränningsanläggningarna har olika datum för idrifttagande, i miljörapporten även framgå från vilket datum som anläggningarna började omfattas av FSF. Uppgiften behövs för att kunna bedöma efterlevnaden av FSF.

⁶ Krav i bilaga V del 3.7 i industriutsläppsdirektivet (2010/75/EU).

⁷ <http://www.naturvardsverket.se/upload/stod-i-miljoarbetet/vagledning/industriutslappsdirektivet/vagledning-om-stora-forbranningsanlaggningar.pdf>

Ett exempel på ovan nämnda situation kan vara följande. Det finns två pannor om vardera 20 MW och som togs i drift 1994. 2005 togs en tredje panna om 20 MW i drift. Samtliga pannor utgör en stor förbränningsanläggning enligt 36 § FSF. I sådant fall bör det i miljörapporten framgå att den stora förbränningsanläggningen "varit i drift" sedan 2005. Med panna avses det som i föreskriften benämns enskild förbränningsanläggning.

Installerad tillförd effekt

Naturvårdsverkets tolkning är att begreppet "installerad tillförd effekt" avser den högsta bränsleeffekt som en panna är konstruerad för att kunna köras på kontinuerligt, utan att skada pannan eller äventyra säkerheten. Under en kortare period kan ibland något högre bränsleeffekt matas in än vad som motsvarar den installerade tillförda effekten. Panntillverkaren brukar lämna uppgift om installerad tillförd effekt. För det fall den installerade tillförda effekten avviker från den effekt som föreskrivs i verksamhetens tillstånd anser Naturvårdsverket att det är den tillståndsgivna effekten som ska anges, angivet med enheten MW. Uppgiften kommer således inte variera från år till år om inte anläggningen har fått ett nytt tillstånd eller om tillståndet har ändrats i denna del. Med panna avses det som i föreskriften benämns enskild förbränningsanläggning.

För att kunna bedöma efterlevnaden av FSF behöver den installerade tillförda effekten, inklusive sådana enskilda förbränningsanläggningar som inte ingått i beräkningen enligt 36 § förordningen, framgå av miljörapporten.

Årliga utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och stoft

Stora förbränningsanläggningar ska i emissionsdeklarationen rapportera utsläpp i kg/år av svaveldioxid, kväveoxider, och stoft såväl totalt som uppdelat på enskilda förbränningsanläggningar. Om utsläppen från flera enskilda förbränningsanläggningar mäts i en gemensam skorsten ska istället det sammanlagda utsläppet anges.

Notera att det är verkliga utsläpp som ska anges, vilket innebär att när de sammanlagda utsläppen anges ska samtliga delutsläpp räknas med (dvs även utsläpp från sådana anläggningar som inte räknas i skorstensregeln ska redovisas).

Utsläppsvärden ska anges utan avdrag för validering enligt 30 § förordningen om stora förbränningsanläggningar.

Antal drifttimmar

Enligt bilaga 2 ska antal drifttimmar rapporteras per enskild förbränningsanläggning. Men för det fall 36 § förordningen om stora förbränningsanläggningar tillämpas på de sammanlagda utsläppen från flera enskilda förbränningsanläggningar ska antalet drifttimmar anges endast för den sammanlagda förbränningsanläggningen, se 38 § samma förordning. I beräkningen av antalet drifttimmar ska även ingå de enskilda förbränningsanläggningar som inte ingått i beräkningen enligt 36 § förordningen.

Det ovanstående innebär att antalet drifttimmar ska rapporteras per sammanlagd förbränningsanläggning. Här ska man alltså inte utgå från den enskilda förbränningsanläggningen med högst antal drifttimmar och inte heller summera

driftstimmarna för samtliga förbränningsanläggningar som eventuellt ingår i den sammanlagda förbränningsanläggningen. Det sistnämnda eftersom det inte är möjligt att rapportera fler timmar än det finns på ett år (högsta antal är 8760 timmar, för skottår gäller 8784 timmar). Detta betyder att om flera anläggningar är igång samtidigt ska dessa inte räknas dubbelt.

Ett exempel enligt ovan är en stor förbränningsanläggning som innehåller två enskilda pannor. Om dessa under 100 timmar samtidigt har varit i drift och utöver det har en av dessa pannor varit i drift 50 timmar ska 150 timmar rapporteras. Samtliga pannor, dvs även de som är under 15 MW ska räknas med. Notera att tid för start och stopp inte ska anges. Med panna avses det som i föreskriften benämns enskild förbränningsanläggning.